

غفلت - ۲۴ غفلت زدایی

بعد از موارد ذکر شده این نکته قابل پرسش است که چه کنیم که دچار غفلت نشویم یا اگر دچار شده‌ایم، چه کنیم که غفلت را به هوشیاری تبدیل نماییم؟ پاسخ این سؤال در ضمن برخی مطالب گذشته آمده است. به‌عنوان مثال وقتی یکی از عوامل ایجاد غفلت، کبر است، پرهیز از کبر نیز یکی از راه‌های دوری از غفلت خواهد بود.

۱- شناخت خدا

خدایی که بعضی از ما می‌شناسیم، خدایی است که قدرتش از دوست و رفیق و پدر و مادر و... کمتر است. زیرا در حضور او گناه می‌کنیم و هیچ هراس و شرمی به دل راه نمی‌دهیم ولی در حضور دیگران گناه نمی‌کنیم. مشکل اساسی که باعث غفلت می‌گردد، عدم شناخت و درک صحیح از خدا و صفات حضرت حق می‌باشد.

این که خداوند از رگ گردن به ما نزدیک‌تر است.
 «وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَ نَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَ نَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ - ما انسان را آفریدیم و وسوسه‌های نفس او را می‌دانیم، و ما به او از رگ قلبش نزدیک‌تریم!» (ق/۱۶)
 این که خداوند قادر و علیم و خبیر است و بر همه چیز - حتی بر آن چه که در قلب ما می‌گذرد - احاطه دارد.

«يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَ مَا تَخْفِي الصُّدُورُ - او چشم‌هایی را که به خیانت می‌گردد و آن چه را سینه‌ها پنهان می‌دارند، می‌داند.» (غافر/۱۹)

امیرالمؤمنین در مناجات شعبانیه می‌فرماید: «إِلَهِي إِنْ أَنَامْتَنِي الْغَفْلَةَ عَنِ الْإِسْتِعْدَادِ لِلِقَائِكَ فَقَدْ نَبَهْتَنِي الْمَعْرِفَةَ بِكَرَمِ أَلْيَاك - خدایا اگر بی‌خبری از آماده شدن برای دیدارت مرا به خواب فرو برده، ولی در عوض معرفت به بزرگی نعمت‌هایت مرا بیدار کرده.»
 اگر تنها به روایتی که در زیر آمده است بتوانیم توجه دائمی داشته باشیم، غفلت از ما دور خواهد شد.

« شخصی نزد امام سجاد علیه‌السلام رسید و عرض کرد:
 من مردی گنهکارم و صبر نمی‌توانم کرد از معصیت و گناه پس پند ده مرا به موعظه‌ای.
 حضرت فرمود: پنج کار بکن و هر چه خواهی گناه کن.
 اول این که مخور روزی خدا را و هر چه خواهی گناه کن.
 دوم طلب کن موضعی که خدا تو را نبیند و هر چه خواهی گناه کن.
 سوم از ملک خدا بیرون رو و هر چه خواهی گناه کن.
 چهارم چون ملک‌الموت بیاید که روح تو را قبض کند پس دفع کن او را از خود و هر چه خواهی گناه کن.»

پنجم چون خواست مالک دوزخ تو را داخل آن کند، تو داخل مشو در دوزخ و هر چه خواهی گناه کن.» (جامع‌الأخبار ص ۱۳۰)